

Katalizační exterionární fenomén

Tento pojem se poprvé použil ve 20. letech 20. Století jeden nejmenovaný ruský psycholog, který nedostudoval Technickou univerzitu v Jekatěrinburku. V mládeži se potýkal s problémy s nedostatkem alkoholu a drog, a proto byl vyděděn z pokolení ruské mafie z větve Maslowů. Začal tedy pátrat po důvodech svého nešťastného života a po několika vteřinách dospěl k názoru, že za to může katalizační exterionární fenomén. "

Pojem Katalizační exterionární fenomén (v originále катализачный эхтериёнарный феномен) popisuje situaci, při které atmosféra rozhovoru nenuceně houstne a hovor tak graduje až do fáze konečné. Tato fáze konečná se obvykle vyznačuje zvláštním nadpřirozeným jevem jako například prasknutí určitého materiálu nacházejícího se poblíž graduujících aktérů nebo kupříkladu posunem krytu odpadkového koše. Obvykle způsobí velké rozrušení, kdy si každý zúčastněný jedinec uvědomí, že právě stal svědkem катализачнобо эхтериёнаробо феномена.

Následky tohoto fenoménu na společnost nabírají nevídaných rozměrů i přesto, že o něm obecná veřejnost příliš neví. Je totiž implicitní v našem vědomí i svědomí i nevědomí i podvědomí (jen trošku) i v bezvědomí. Může být i nebezpečným, pokud aktér graduje svůj rozhovor příliš mnoho. Byl zaznamenán případ na východním pobřeží Spojených států, kdy se po rozhovoru dvou důchodců pod jedním propadla zem a rozhovor skončil.

Význam pro vědu představuje tím, že odkrývá další možnosti k bádání v zatím nepoznaných sférách, současně upozorňuje architekty a stavební inženýry k vyšší míře opatrnosti při jejich filozofických rozhovorech. Nesmíme opomenout rovněž právníky, kterých je také škoda. Všem ekonomům ale vřele doporučujeme.